

Dosarul nr. 2ra-1353/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (C. Vârlan)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Constantin Cioară,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Constantin Cioară împotriva lui Andrei Agatii cu privire la obligarea demolării parțiale a gardului capital construit neautorizat în scopul asigurării accesului către imobil,

împotriva deciziei din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Andrei Agatii, reprezentat de avocatul Diana Ioniță, a fost casată hotărârea din 10 mai 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 04 februarie 2015 Constantin Cioară a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Agatii cu privire la obligarea demolării parțiale a gardului capital construit neautorizat în scopul asigurării accesului către imobil.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 15 septembrie 2008 de către Primăria municipiului Chișinău a fost adoptată dispoziția cu nr. 609-d prin care s-a dispus demolarea parțială a gardului capital construit neautorizat de către proprietarul imobilului din str. Grădinilor, 67, mun. Chișinău. În calitate de anexă la dispoziția primăriei a fost eliberată și schema de situație a terenului.

A susținut că din acea perioadă și până în prezent proprietarul terenului vecin nu dorește înlăturarea peretelui aflat în litigiu.

Reclamantul, Constantin Cioară, a solicitat obligarea pârâtului Andrei Agatii să demoleze parțial, pe cont propriu, gardul capital construit neautorizat din str. Grădinilor, 67/1- str. Grădinilor, 67, mun. Chișinău, în perimetrul punctelor 3-4-5 conform planului cadastral și schemei de situație a terenului în baza dispoziției Primăriei mun. Chișinău

cu nr. 609-d din 15 septembrie 2008, pentru asigurarea accesului către imobilul din str. Grădinilor 67/1, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea depusă de Constantin Cioară a fost admisă. A fost obligat Agatii Andrei, să efectueze pe cont propriu demolarea parțială a gardului capital construit neautorizat în str. Grădinilor, 67/1- str. Grădinilor, 67, mun. Chișinău, în perimetrul punctelor 3-4-5, conform planului cadastral și schemei de situație a terenului, în conformitate cu dispoziția Primăriei mun. Chișinău cu nr. 609-d din 15 septembrie 2008, pentru a asigura accesul către imobilul din str. Grădinilor 67/1, mun. Chișinău. Au fost încasate de la Andrei Agatii în beneficiul lui Constantin Cioară cheltuielile de judecată, inclusiv de asistență juridică în sumă de 2 690 de lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 24 mai 2017, Andrei Agatii, reprezentat de avocatul Diana Ioniță a declarat apel împotriva hotărârii din 10 mai 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 13 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Andrei Agatii, reprezentat de avocatul Diana Ioniță, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere integrală a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 316 alin. (1), 377, 379, 389 alin. (1) și 390 alin. (1) Codul civil, concluzionând că gardul din litigiu a fost construit anterior înregistrării dreptului de proprietate a lui Constantin Cioară. Foștii proprietari ai terenului cu nr. cadastral xxxxx au cunoscut despre ridicarea construcției, a gardului pretins a fi construit neautorizat, au dat acordul verbal la ridicarea gardului, fiind în cunoștință de cauză și cu toate acestea au tolerat încălcările respective, asumându-și astfel riscurile pe care în mod tacit le-au acceptat, aspect ce indică la faptul că nu mai poate fi invocată lezarea dreptului de proprietate de către noul proprietar al bunului imobil, adică de Constantin Cioară.

La data de 17 mai 2018 Constantin Cioară a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și o consideră ilegală, deoarece instanța de apel la emiterea deciziei nu a menționat care prevederi legale au fost interpretate eronat de către instanța de fond și cum urmau a fi interpretate corect.

A menționat că instanța de apel a ignorat faptul că recurentul este proprietarul bunului imobil înregistrat cu nr. cadastral xxxxx situat în str. Grădinilor 67/1, mun. Chișinău, în baza certificatului de moștenitor testamentar nr. 1521 din 17 februarie 2011 și că prin dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 609-d din 15 septembrie 2008 a fost dispusă demolarea parțială a gardului capital construit neautorizat de proprietarii imobilului din str. Grădinilor 67/1, conform schiței anexate.

Astfel, recurentul a considerat că prin decizia instanței de apel i se încalcă dreptul de proprietate.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la data de 13 februarie 2018, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de Constantin Cioară la data de 17 mai 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Constantin Cioară nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie

să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Constantin Cioară, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Constantin Cioară se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru